

התעלומה שלא נפתרה:

מי צילם תמונות אלה?

מתכונפת
דקלין אונאסיס מתכונפת, ערו מה, להרים מגבת, בחצר הווילח שלה.

ואריאה
ולאחר שהרימה אריאה, תה, פנה את גבה, תצלומיה מגלים גיזרה נטרית תמירה, שלא היתה מביישת גם בת 18.

הסערה סחפה את כל העולם המערבי, תצלומי העירום של ז'קלין קנדי אונאסיס, עת השתופפה בחווילתה שבי סקורפיוס, האי הפרטי שלה ושל בעלה — עוררו התרגשות לא פחותה מצילום מי-הרצח של בעלה המנוח, ג'ון קנדי. אולם אפילו העירום של ז'קלין קנדי מפסיק לחסיער יום אחד, ואז, עלתה השאלה, שלא נותרה עד היום: מי צילם תמונות אלה, שפורסמו לראשונה בירחון-גברים איטלקי, ואחר בכל העולם? ניתוח מיקצועי של התצלומים מגלה, כי הם צולמו מקרוב, יחסית.

איך, באי פרטי קטן, השמרו בקפ-נות על-ידי סיורים המושיים בים וב-יבשה, במשך 24 שעות ביממה? המסקנה הפלתי-נמנית: בעזרת אחד השומרים.

הכנסת את עיניה

(המשך ממעמד 18)
הכן, כדי להגיש בג"ץ נוסף: למנוע את הדיון, בטענה שהיים צדוק אינו מוסמך להגיש את הצעת-החוק.
כאשר עלה צדוק לדוכן, ערכנו את הפרעה הממושכת ביותר בתולדות הי-כנסת. צופיה-הטלוויזיה שמעו את נאומו, שהועבר במיקרוסופן לחדר-השידור. אך כ-מליאה לא נשמעה אף מילה אחת. קראי-חי במשך 20 דקות קריאות-ביניים בלתי-פוסקות. צדוק דילג את מרבית עמודיו, ירד מן הדוכן.

גולדה ועמיתיה ליד שולחן הי-ממשלה היו נרגשים, ציפו להכי-רעה. הישיבה עמדה להתפוצץ.
ואו באה מצד גח"ל הצעה: לשמוע מפי גולדשמידט עצמו אם הוא מסכים להבאת החוק על-ידי צדוק, או לא. גולד-שמידט עלה לדוכן, ובקול עיף אמר מיש-פט שגם הוא לא היה חד-משמעי. אבל הוא השמיט את הבסיס מתחת לטענתנו. הודענו לזיכרוני. בבית קיסטר, שאין עוד מקום לטענה שגולדשמידט מתנגד בפועל להבאת הצעת-החוק על-ידי צדוק, והווי-כוח הגדול התחיל.

באותו רגע נגש בדר, שיכור-ניצחון, אך גולדה מאיר, ונישק את ידיה בהתלהבות. הוא ניסה לחבק גם את יעקוב-שימשון שפירא. הי-אופוזיציה הראשית נישקה את הי-ממשלה.

כבר קודם לכן התחבק בדר עם עומר — חיבוק שהונצח על-ידי מצלמת הטלוויזיה. המסע הארוך לתוך הלילה התחיל. הישי-בה, כולל ההסקה רבת-הפעילות, נמ-שכה 14 שעות ו-22 דקות. נאמתי בה-תשע פעמים, נוסף על חצי תריסר הצי-עות-לסדר. לא יצאתי אף לרגע מן האור-לם שהיה כימעט ריק, כשרוב הח"כים שרועים בחדרי המישכן על ספסלים וכי-סאות. קולי, שנשבר בראשית הערב, בעת העימות עם צדוק, חור לאיתנו.
הקהל, שהיה מורכב בעיקר מצעירים, ישב ביציע עד הבוקר, ותור ארוך הש-תרע בחוץ. הציבור כולו שותף במאבק, באמצעות הרדיו. היו בלילה תקריות הי-תוליות (ראה מדור "קורא יקר"). היו בו-רגעים של התרגשות, כאשר היציע פרוץ במחיואות-כפיים בשעת נאומו. אך כולנו ידענו כבר שזוהו קרוב-מאסה — וכי הסוף הפך בלתי-נמנע.

התעללות

ה ברומאליות של הרוב לא נפסקה אף ז' לרגע. בחוק כה מסובך, שאילו צורפו עשרות הסתייגויות מורכבות, על נושא-שורב חברי-הכנסת אף לא הבינו את פרטיו, מן הדיון היה לנמק כל הסתיי-גות לחוד, ולערוך עליה מייד הצבעה. אבל זה היה מחייב את ח"כי הרוב להיות ערים ונוכחים. החליט יו"ר הישיבה, איש-גח"ל בוצ'ציון קשת: ההצבעות תיערכנה כולן יחד בסוף.
במימים אחרות: יהיה זה תרי-גיד שז התעמדות, מבלי שהח"כים אף יידעו על מה הם מצביעים. סופש באמצעות יריום שי רובי-מים.

בשנה שעברה ביטל המערך, באחת הי-הסיכות הקטנות שלו באמצעות ועדת-הכנסת, את ההצבעות החשאיות בכנסת (מלבד בחירת הנשיא ובחירות דומות). על כן לא יכולנו לדרוש הצ-בעות חשאיות — בה היינו, מן-הסתם, מנצחים.

חחת זאת דרשנו הצבעות "שמיות" — בו מודיע כל ח"כ בקול רם על הצבעתו. דרושות לכך 20 חתימות. אספנו אותן, לפתע, לפנות בוקר, פשטה השמו-עה שהרוב יבטל גם זכות זו, המשריי-נת בתקנון. התירוף: אחד מ-20 החותי-מים, שמואל מיקוניס, עזב את הבניין, בשום מקום בתקנון אינו כתוב שהחותי-מים חייבים להיות נוכחים בעת ההצ-בעה, והדבר אינו נהוג.
היתה זאת התעללות מרושעת, שהיתה אופיינית לישיבה כולה. מיקוניס שכב חולה ב"הרפה". הי-עקתי אותו קודם לכן ממימתו, כדי שינאם לפחות נאום אחד, ואז חזר למיטה. הודעתי שאמע לבית-החולים ואוציאו ממימתו, בשעות-הקטנות, אם לא תבוטל המיזמה.
לבסוף הושגה פשרה. ההצבעה תרא-שונה והאחרונה תהיה שמית. כל שאר עשרות ההצבעות תהיינה בהרמתידיים — וכך הושגה אותה התעמלות בוקר, שהוגי-ההה בשלונינה.

השבוע העולם הזה 1858

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
		15		14		13	12		11	
			19			18	17		16	
25			24		23	22	21		20	
	30			29		28		27	26	
		35			34	33		32		31
						38	37	36		
			39							40
	43		42				41			
				48	47	46	45		44	
		50	49							51
				54			53		52	
					60	59		58		57
					64		63	62		61
						67		66		65
										70
74		73		72			71			75
						76				

מאונך:
1) שנואח על העצלנים. 5) אות באלפי-בית. 7) אחד השבטים. 11) תו נגינה. 12) מבריק, שעבר ניקוי. 15) כוח. 16) מין עץ, ששמו נדרף לגלות. 18) תבלין. 19) מסל מים. 21) סופרת צרפתיה ("לליה"). 23) תבלין לקפה. 24) כסות. 26) ימה בקנדה. 29) עיר גרמנית שסופחה לפולין אחרי מלחמת העולם השנייה. 31) שכבה. 32) כלי עישון. 35) דשא. 36) אביון. 38) נערה, אשה צעירה. 39) זמן. 40) יחידת חספס חשמלי. 41) מספר הצדיקים. 42) נוזל בגוף החי. סוג, מין. 44) חיה טורפת. 45) סאבוטאני. 49) הנשמה — לפי האמונה המצרית העתיקה. 51) מין קראם. 53) אי החופי אפריקה. 55) בישוף אנגלי בימי הנרי השני. 57) מין צמח. 59) אנית ביון אמריקאית הקשורה ביש-ראל. 61) מין מאכל. 62) מילת תנאי. 64) סוס מלחמה. 65) עוף בית. 66) חומר לרחצה. 68) בעלה של ורש. 70) קש. 71) התברלות, הימנעות מתענוגות העולם הזה. 73) חמה. 75) דקלרציה. 76) כינוי כבוד מוסלמי. 77) פעולה המבטאת חיבה. **מאונך:**
1) תשלום לרשות. 2) מדינה ערבית.

חשבוע 1858

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הסיפרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור וכפל, יש למצוא איוו סיפרה מדיין כל סמל של ריבוע.

